אמנות מבית

תערוכת אמני בנק הפועלים 2014

אגף משאבי אנוש, שירותי חברה ורווחה

בנק הפועלים

להיות ראשון זה מחייב!

אמנות מבית

אמני הבית

אגמי שמחה סימה
אוזן פרנק
אוסטרובסקי ענת
אילוז קרן
איסכרוב סטלה
אלבז גבריאל
אסיאו רות
ארזי יצחק
ארם אלקנה
ביטון מושית
בן ארי דן
בן דהן יוסף
בר אוריין יעקב
בר עקיבא ענת
ברדה צביה
גולדברג צפורה
גולדנשטיין אנה
גולן שלמה
דוד גבריאל
דוד הרצל
דיקרמן טלי
דניאל עמוס
דנציגר אהוד
הבבו מירי
הופט מורן
המדאני-כהן דניאל
הרון אילנית
הרשקו מרים
וייס אסתר
וישניה מנחם
זוננשיין ערן
חיט מועיד
טרופה משה
טריסטר שושנה
ידיד יעקב
יור נדב
לוי ניסים
לוינהר אורלי
לזינגר אליק
לט-אופיר ריטה
לייזרוביץ אבי
ליכטר יקרת
לניר אירית
מוסקוביץ' סיון
מזרחי יפה
מיכאלי אריאלה
מרום ענת
נאור גבריאלה
נגר איתי
נוה נועה
נחמיה רוני
סוחר הנרי
סורק גלית
עקרוני טל
עשת זוהר
פודמזו סבטלנה
פוקס אסתר
פלג אליהו
פלג יעל
פלד חיים
פסח אהוד
פרלשטיין מירה
פרס סימונה
פרץ דודי
קוליוק אברהם
קוליק רינה
קופל זאב
קורולב מרינה
קלאוזנר ילנה
קלניקר אקטור דוד
קפון ורד
קפיטולסקי מרגריטה
רדאל רינה
רחמן מרסיפר חנה
רחמני יונית
רפקין בירמן יוליה
שאודר מיכאל
שגיא גלית
שגיא טוביה
שי נחום אביבה
שיץ אהד
שליו גל
שם טוב אלי
שמואל בני
שמלה עפרה
שפיר דרור
שפלטר נופר
שריאן חלפון נאוה
שרת יורם

בנק הפועלים

יוזם התערוכה **אגף משאבי אנוש, היחידה לשירותי רווחה**
אוצרת התערוכה **נורית טל-טנא**
יועץ הפקה **גיא עולמי**
הפקה ועיצוב **'טחנה לעיצוב'**
צילום קטלוג **רן ארדה**
הפקת קטלוג **קרטודרייב**
עיצוב קטלוג **נועה פז - קרטודרייב**
דפוס **המאירי**
הדפסת צילומים SBY
מסגור **שעשוע מסגרות בע"מ**

היצירות המופיעות על השער: **דוד הרצל ויורם שרת**, בגב הקטלוג: **נאוה שריאן חלפון, אילוז קרן ורוני נחמיה**

"חד פעמיותה של יצירת האמנות. זהה עם היותה מושקעת בהקשר של המסורת.
אולם מסורת זו עצמה היא מסכת חיה, פתוחה לשינויים ותמורות"
וולטר בנימין

מרץ 2015

אנו שמחים להציג בפניכם, זו השנה התשיעית את קטלוג תערוכת "אמנות מבית".

במסגרת התערוכה מוצגות יצירות מגוונות של עובדי הבנק על מגזריהם ומחוזותיהם השונים, מפגש אמנות עכשווי ובן-דורי, של עובדי הבנק וגמלאיו, המאפשר לתת ביטוי לרחשי הלב באמצעות תחומי האמנות החזותית.

תערוכה שנתית זו, שהפכה זה מכבר למסורת, מבטאת את מחויבות הבנק להוביל נושאים חברתיים-ערכיים ותרבותיים שונים, ולעודד יצירה ויצירתיות, בתחומי הפעילות של הבנק ומעבר לכך.

הבנקאות משלבת שמרנות ויציבות לצד שינוי מתמיד, הסתגלות, והתאמה לצרכי התקופה.

עובדי הבנק בעבר ובהווה מביעים בתערוכה את הפן היצירתי בעשייה שלהם, בציור, צילום ופיסול.

הבנק מעודד וימשיך לעודד את עובדיו בגיוון היכולות והכלים, המקבלים ביטוי גם בתערוכה זו.

בברכת ביקור מהנה בתערוכה,

ציון קינן
מנכ"ל הבנק

אפרת יעבץ
ממונה על חטיבת הון אנושי,
ייעוץ ומשאבים

גיוון והכלה בבנק הפועלים

חזון הגיוון

"הבנק מחויב לשילוב אוכלוסיות מגוונות באופן ההולם את ייצוגן באוכלוסיה, מתוך הבנה עסקית ומחויבות חברתית למדינה". בנק הפועלים, בין המעסיקים הגדולים במשק, מוביל גם את נושא הגיוון וההכלה בחברה הישראלית.

חשיבות הגיוון

ערכית: תורם להורדת שיעורי העוני במדינה, למניעת אפליה וליצירת חברה הוגנת בעלת פחות דעות קדומות.
ארגונית: מגוון רחב של דעות, יכולת קבלת החלטות טובה יותר, פתרון בעיות באופן אפקטיבי ופוטנציאל גבוה יותר לחדשנות ויצירתיות.
עסקית: היכולת לפתח הצעות ערך ייעודיות ולבנות יתרון תחרותי. ארגון המקדם נושאים חברתיים-ערכיים מוערך יותר על ידי מחזיקי העניין.

התפתחות הגיוון בבנק

הגיוון החל לפני מספר שנים בתהליך של למידה מארגונים בעולם ומעמותות המתמחות בשילוב אוכלוסיות שהינן בתת ייצוג בשוק העבודה. בוצע אבחון וגובשה תכנית עבודה מערכתית.
בהמשך פותחו תהליכי עבודה חדשים שמיקודם בגיוס מגוון; נקבעו יעדי גיוס מגוון, תהליכי הגיוס והמיון הותאמו למגזרים השונים. במקביל, החלה הטמעת הגיוון בקשר עם ספקים כחלק מתפיסת "רכש חברתי".
כיום מושם דגש על הטמעת הגיוון בתרבות הניהולית; לאחרונה נערך מפגש לפורום הבכיר, שמטרתו לעורר השראה למנהיגות יוזמת, המפתחת וממנפת שונות וגיוון. מעת לעת נערכים מפגשי שיח של חברי ההנהלה המנכ"ל עם עובדים המייצגים גיוון בבנק.

בין האשראי העסקי לקמעונאי, תוכנית החיסכון, תעודות הסל או אופציות המעו"ף, וכל המונחים והביטויים השמישים בעבודת הבנקאות המתקיימת בחזית, לבין כל מה שמעבר לעבודת הבנקאות הרשמית, זו המתבצעת מאחורי הדלפק, במקצועיות נאמנה. בין העובדים הוותיקים הממלאים את מלאכתם בקפדנות, חריצות וביצירתיות. לבין אלו שפרשו לגמלאות, ובין אלו הינוקא, שרק הצטרפו למשפחת "בנק הפועלים" הפרושה מצפון עד דרומה של הארץ. כולם כאחד מתאחדים בשם היצירה והאמנות להביע ולבטא את עצמם, בחגיגה השנתית של תערוכת "אמנות מבית".

זו השנה התשיעית בה מתקיימת התערוכה. השנה מושם בתערוכה דגש אודות: "גיוון והכלה בבנק הפועלים". הבנק מחויב לשילוב אוכלוסיות מגוונות באופן ההולם את ייצוגן באוכלוסיה, וכך עובדי הבנק ממגזרים שונים, לוקחים חלק בתערוכה. זאת במסגרת מעטפת הטמעת גיוון התרבויות, לשם מניעת אפליה ויצירת חברה הוגנת ומאוזנת יותר.

בתערוכה מוצגות כ- 300 יצירות שנוצרו במדיות שונות. ביניהן: ציור שאינו מסתפק במצע השגרתי - נייר או בד, אלא מופיע גם על אובייקטים יומיומיים, כגון: ספלים, צלחות, מפת שולחן ועוד. מדיה משמעותית נוספת המוצגת בתערוכה היא הצילום, הלוכד רגעים בלתי שגרתיים, לצד רגעים שכיחים - להם אנו לא מייחסים חשיבות יתרה, הצילום בכוחו להעניק לרגעים הללו נקודות תצפית וחשיפות שונות המייצרות אצלנו סקרנות והתבוננות חדשה. עוד בין המדיות המוצגות בתערוכה: פיסול בחמר, באבן, גילוף בעץ, רישום בברזל, רקמה, ווידאו ארט. מחד התערוכה מציגה את ציור המסורתי - ציור בשמן על בד, ומאידך מוצגות בתערוכה יצירות שנוצרו באמצעות טכנולוגיה עכשווית, המאפשרת קסמים של המאה ה-21.

כבכל שנה, מפתיע לגלות כיצד הסטריאוטיפ השחוק של דמות הבנקאי מתנפץ מול עיננו. האמנות מתפרצת ללא עכבות, משוחררת על כבלי הדמיון והרגש ליצירה חסרת גבולות. לנו הצופים, נותר להתענג על החוויה הויזואלית, הרגשית והשכלית הזו.

"אתה רוצה שאומר לך מהי אמנות? אילו ידעתי מהי אמנות, לא הייתי מגלה זאת לאיש!" (פאבלו פיקאסו)

ברצוני להודות לשירותי חברה ורווחה של הבנק, על קיום והשקעה בפרויקט חשוב זה, המעודד עשייה ויצירה. תודתי הגדולה ליואל כהן האחראי לפרויקט זה, לשרונה תיירי ולשלומית זיו, וכן למעצבי "טחנה לעיצוב", וליועץ ההפקה - גיא עולמי, ומעל הכל לאמנים המשתתפים בתערוכה - עובדי הבנק.

נורית טל-טנא
אוצרת התערוכה "אמנות מבית 2014"

אגמי שמחה סימה

זו הפעם הראשונה שסימה משתתפת בתערוכה. היא מציגה בפנינו שני אובייקטים אומנותיים: האחד: שרשראות עבודת יד, עשויות סריגה המשלבת אבני קריסטל וחרוזים צבעוניים. והאובייקט השני: ציור המצוייר בצבעי זכוכית, המציג פרחים ורודים על כד זכוכית. בזמנה הפנוי סימה יוצרת צמידים ושרשראות, אוהבת את אשר היא עושה ומרגישה שהתחברה למהות. לדבריה: "לעולם לא מאוחר לגלות את היופי הפנימי, החבוי אי שם בתוכנו".

אוזן פרנק

פרנק מציג יצירות קומיקס בטכניקה של טוש שחור על נייר לבן. רישומים מרשימים ומדויקים של גיבורי על (אמריקאיים) - דמויות פנטסטיות, מלאות עוצמה, בעלות יכולות על טבעיות. את פרנק מלווה הידיעה, כי לעולם לא מאוחר מדי:
"Stop thinking and start drawing".

אוסטרובסקי ענת

ענת מציגה טרילוגיה לדמות דמיונית פיגורטיבית. דמות שבמחוותיה והבעות פניה מצליחה לבטא רגשות עמוקים של עצב, הרהור, התכנסות פנימית. הציור צויר לדבריה, בספונטניות משאריות צבע אקריליק, ללא תכנון מקדים. שתי העבודות הפיסוליות הנוספות נוצרו בטכניקה של חמר, מלח וגלזורה בשתי שריפות. ענת היא כשרון מובהק. מסוג האמנים החובבים, שלגביהם נוכל לומר שאם היא לא היתה עובדת בנק, אין ספק שיכלה להשתלב בזירת האמנות. "נהניתי במיוחד מההתעסקות עם החמר, ומתהליך העבודה. ראשית יצרתי את הצורה, לאחר מכן חתכתי ורוקנתי אותה בהדרגה לצורך השריפה. ייבשתי את החמר וכיסיתי בגלזורה לשריפה הראשונה. לפני השריפה השניה מרחתי מלח נוזלי בצבע כחול בשקיפויות שונות, ומעליו מרחתי גלזורה" (ענת).

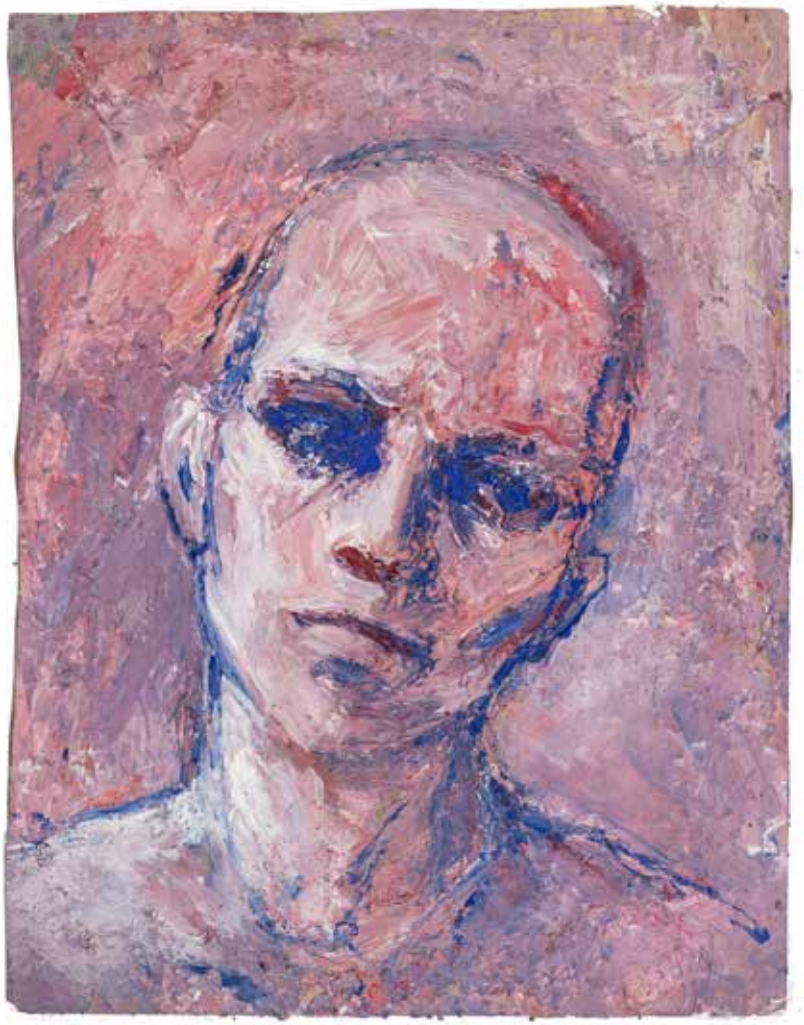

אילוז קרן

קרן למדה ציור אצל הציירת תמי עמר. מקור השראתה נובע בעיקר מאהבתה הגדולה לבעלי חיים. כך היא מציגה בפנינו ציור של ציפור יונק הדבש וכן ציורי חתולים, בטכניקה של אקריליק על בד. לדבריה: "כדי להגיע לתמונה המושלמת, עליך לעבוד על החלקים הקטנים... אמן גדול הופך נקודה צהובה לשמש!" וכהמשך לדבריה, האמרה הידועה: "אלוהים נמצא בפרטים הקטנים".

איסכרוב סטלה

לדבריה: "ניתן לצלם גם בלי כללים ליהנות תוך כדי הצילום, לתפוס רגעים מיוחדים", וכהמשך לדבריה היא מציגה לנו רגע חולף בצהריי היום של משחקי אור וצל בין ענפי העצים ביער בבית אורן. הרגע הזה שלא יחלוף שוב, היה למוקד התעניינות בזרמי אמנות שונים, האימפרסיוניסטים רצו לחוות וליצור ביצירתם את הרגע החולף, שלא ישוב, נפילת האור והצל של הרגע בר החלוף. ובהקשר לכך סטלה מבקשת לצטט משירו של יורם טהרלב, "רק בינתיים":

"הן לא נהיה פה פעמיים,
רק בינתיים, רק בינתיים,
כל עוד האש בוערת בעיניים,
יפים יותר לא נוכל להיות".

אלבז גבי

גבי אומר: "העולם מצחיק, אז צוחקים. אופטימיות זה שם המשחק, והיופי הוא בעיניי המתבונן". בהמשך לנימה החיובית והעליזה הזו (שלגביה לא נתווכח), הוא ממתיק לנו את החיים בתצלומי פירות וירקות בשלים ובוהקים הממתינים לנגיסה. מתוך סדרת תצלומי צמח וטבע. "קחי לך תפוחים ותמרים המתיקי את יומך" ובמקרה זה רימונים ופלפלים.

אסיאו רות

רות מציגה את טביעת האדם בטבע, בנימה משעשעת, שלא לומר סוריאליסטית במקצת. בתצלומים מוצג מרחב נוף פראי, בראשיתי, הפתוח לרווחה. בתצלום אחד נראה מדבר הרר אינסופי, שומם. ובתצלום הנוסף, מוצג שדה בר ירוק תחת כיפת השמיים. המעניין הוא שבמרחב המדברי מונח לו כסא קטן על סלע. ואילו במרחב הירוק מונחות שתי ספות המזמינות לישיבה וביתן. נדמה כי משפחה החליטה להתיישב, למקם סלון באמצע השדה בשום מקום (בדרך ממירון לבית ג'אן) ובמחשבה שניה במסגרת מחירי הדירות, התצלומים בהחלט עשויים להתקבל על הדעת...

"ביסודי אני אדם ריאלי של מספרים ומדעים. טיולים בטבע, מהווים השלמה לעולם ה"טכני", ומאפשרים לי הנאה מיופי הטבע בצד בדיקה של גבולות היכולת הפיזית שלי. המצלמה תמיד מוכנה למקרה שאתקל במחזה הדורש הנצחה. העבודה בבנק והעיסוק בכסף מחייבים דיוק והקפדה על קיום נהלים. הטבע, האומנות והיופי מהווים איזון ליום יום" – (רות).

ארזי יצחק

זו הפעם הראשונה שיצחק מפתיע אותנו בציור מופשט (עד כה בתערוכות הקודמות יצחק הציג בעיקר ציורי נוף ריאליסטים). הפעם, מדובר בציור בשמן על בד, המורכב מארבעה חלקים נפרדים ומוצג כיחידה אחת מרהיבה, צבעונית ומהפנטת. הציור צויר בהשראת מערות נטיפים (קארסטיות). החלל הייחודי של המערה נוצר מהמסה של סלעי גיר ודולומיט עקב חדירת מי גשמים, תהליך שמותיר בחלל המערה נטיפים וזקיפים. את החוויה הרב שכבתית הזו, יצחק העביר לנו על הבד בציור אקספרסיבי, עתיר צבע.

לצד ציור מופשט זה, מוצגים שני ציורים ריאליסטים המעידים על יכולתו הטכנית הגבוהה של יצחק כצייר, מראה הרקפות תחת הסלע, וציור נוסף של חבצלות המים.

ארם אלקנה

אלקנה מאמין ב"צילום על הדרך". לדבריו: "צילום שלא צילמת, הרגע לא ישוב עוד". אלקנה מבקש לשתף אותנו בתחושותיו והתייחסותו לצילום באמצעות שירו של נתן זך:

"אֲנִי רוֹצֶה תָּמִיד עֵינַיִם".
"אֲנִי רוֹצֶה תָּמִיד עֵינַיִם כְּדֵי לִרְאוֹת
אֶת יְפִי הָעוֹלָם וּלְהַגֵּל אֶת הַיֹּפִי
הַמֻּפְלָא הַזֶּה שֶׁאֵין בּוֹ דֹּפִי וּלְהַגֵּל
אֶת מִי שֶׁעָשָׂה אוֹתוֹ יָפֶה לְהַגֵּל
וּמְגֵא, כָּל-כָּךְ מָגֵא, יֹפִי." (בית א')

ביטון מושית

גם אינכם חובבי כלבים, הרי שלא תוכלו להישאר אדישים לתצלום של מושית בו נראה הכלב המשפחתי, מסוג סטפורדשייר בול טרייר אנגלי, מוציא לשון רטובה וארוכה ומדביק אותה ישירות לשפתיה של הבת - נוי, כשריר נוזל משפתיו. אין ספק שכך נראית אהבה! (לצער המשפחה, הכלב נפטר לפני מספר שבועות בשיבה טובה).

בן ארי דן

ההתמודדות ב"צילום תיאטרון" היא התמודדות מורכבת. דן בוחר לאתגר את עצמו בצילום המורכב הזה. כיוון וכל הצילומים מצולמים בזמן הצגות "חיות", הרי שהצלם לא יכול לנוע בחופשיות, וכן אין אפשרות להשתמש בפלאש ואין שליטה בעוצמת וצבעי התאורה. כך שהיכולת להוציא פריים משמעותי היא אתגר רציני אותו דן אוהב במיוחד. (מלבד אהבת התיאטרון שקיימת בו מאז היותו מנהל במה, אי שם בתקופה שלפני גיוסו). כמו כן, דן מצלם אירועים חברתיים שמחוץ לבמה, המתרחשים בחברה בה הוא עובד וגר. וכך מוצג בפנינו תצלום של 'צעדת אק"ם' מהשנה שחלפה, לדבריו: "צילום איננו השתקפות המציאות. צילום יוצר מציאות משל עצמו. החיפוש שלי הוא אחר הצילום המינימליסטי".

בן דהן יוסף

על יוסף ניתן לומר כי הוא ידע להכין מהלימון לימונדה. עקב תאונה שקרתה לו בביתו וכחלק מריפוי בעיסוק, הוא החל לפסל וליצור את הפסלים הנפלאים שלו. את מלאכת הגילוף למד באופן עצמאי מצפייה באינטרנט. בתערוכה הוא מציג בפנינו מספר אובייקטים פיסוליים, מגולפים עשויי עץ. ביניהם דמויות של בעלי חיים: סוס עץ, כלב ודג.

בר אוריין יעקב

נושאים חברתיים מעסיקים את יעקב. בין צילומיו העוסקים בנושא, מוצג בתערוכה תצלום המכונה "אדם זקן" היושב ליד אוטו ללא גלגלים. תצלום מטפורי למצב הזקנה. וכן תצלום נוסף המכונה: "שחור ולבן בצבעים", לדבריו "ההרמוניה, התנועה והניגודיות המופיעים בתצלום נותנים תקווה שניתן ואפשר לגשר על הגזענות והפער התרבותי בין העמים". יעקב רואה נקודת קישור בין עבודתו בבנק לעיסוק הצילומי בדו שיח וביכולת להקשיב, והרי היכולות האלו הן הדרך לשלום, אהבה ולגישור.

"...אדם זקן, מה יש לו בערבו?
לא מלך הוא, ויפול לא על חרבו"
(דוד אבידן).

בר עקיבא ענת

ענת מספרת: "למדתי הוראת אמנות ב'מדרשה למורים לאמנות'. אני אוהבת לעסוק באמנות כתחביב בשעות הפנאי: צילום, עבודות קרמיקה, תכשיטים, ובנוסף הדפסים טבעיים על בד - בעזרת עלים ובשיטה של בישול תוך מגע הדוק וישיר, אני מדפיסה את דוגמת העלה על הבד, כאשר העלה 'מדפיס את עצמו' ומשאיר את חותמו על הבד, כשהצבע נוצר מהעלה עצמו". בתערוכה מוצגת קולקציית ביגוד ייחודית שנוצרה בטכניקה ההדפסה ייחודית הזו, וכן תצלומי טבע שצולמו בחוף הים. אנשים, טבע, תרבויות שונות, תולדות האמנות, כל אלו יחדיו מהווים השראה ליצירתה. "כל מה שאנחנו עושים הוא חלק מהאני שלנו. כאשר אני יוצרת עבודת אמנות וגם כאשר אני עובדת בבנק, אני משתדלת לשים לב לפרטים הקטנים וליצור את הדברים בדרך הטובה ביותר. אני נהנית בעיקר לעשות עבודות הדורשות יצירתיות, וכאשר העבודה שאני עושה מצליחה - זה מרגש ומספק"- (ענת).

ברדה צביה

צביה עובדת בבנק כ 26 שנים, יועצת השקעות, בעבר הייתה פעילה בוועד הארצי (יו"ר אזור דרום). בזמנה החופשי צביה עוסקת במגוון אמנויות: ציור, פיסול בקרמיקה, בנייר ועיצוב תכשיטים. לדבריה, המשותף ליצירות השונות אצלה הוא עניין התנועה, הבא לידי ביטוי. כך למשל: בפסל דמוי ברונזה, העשוי עיסת נייר, נראה זוג על אופניים בפוזיציה מעניינת, נדמה כי עוד רגע והשניים יעופו ברוח. ובהמשך למצב התעופה החיננית הזה היא מציגה בפנינו פסל נוסף, העשוי גם כן מעיסת נייר, איש אוחז במטריה מתנופפת ומתקפלת ברוח.

גולדברג ציפורה

ציפורה מציגה ציורים מופשטים. את בריכת הקשתות העתיקה הממוקמת ברמלה. וציור נוסף בו מוצגים אנשים שנתקעו בלב ים עם סירתם הקטנה. בציוריה ניתן לעקוב אחרי משיכות המכחול הנמרצות שלה, שהן מבטאות תנועה מהירה וסוערת באמצעות אקריליק על בד. לדבריה: "החיים מפתיעים, בעבודה בבנק הייתי מזכירה ובמקביל גידלתי שלושה ילדים, לא היה לי פנאי וזמן לתחביב וברגע שיצאתי לפנסיה, התחלתי לצייר".

גולדנשטיין אנה

אנה מציגה מופשטים סוערים, המצוירים בצבעי אקריליק על בד באמצעות שפכטל. הציורים מלאי אמוציות ומבטאים סערת נפש ושכרון צבעים. ציור מופשט טוב הוא כזה שאפשר להביט בו מצדדים שונים, כזה הוא ציורה של אנה. בהיותה נערה, אנה למדה עיצוב פנים ואופנה במוסקבה ועל מנת להתקבל ללימודים היתה חשיבות לידיעת הציור והיסטוריה של האמנות. בשנת 1976 אנה עלתה לארץ והצטרפה לבנק, במהלך השנים עבדה בתפקידים מגוונים שאפשרו לה לבטא את עצמה. כאשר יצאה לפנסיה, החלה לצייר אצל המורה הצייר משה גרין. ומאז היא מציגה בתערוכות שונות.

גולן שלמה

שלמה מציג מקבץ יצירות בטכניקות שונות: ציור בשמן על בד, פסלי קרמיקה ועבודת פסיפס. וכן מבקש לבטא את הרגשתו בזמן מלאכת היצירה:

"הסופר מבטא במילים את אשר הוא יכול
בשפה רהוטה מעביר רעיונות ורגשות
כך הצייר ממיר עטו במכחול
ובצבע וצורה מבטא דמיון ותחושות

לצייר - כמו להיכנס לעולם של פנטזיה
להפליג בדמיון למקום קסום (ולו רק לשעה)
לחוש שלווה של גוף ונפש-ממש תרפיה!
וכבר לרצות לצייר את התמונה הבאה"

ושיר נוסף:

"ניצב מחדש מול הקנבס הלבן
נגיעת מכחול ראשונה, מהוססת
כמו לידה, הצריכה את הזמן
אט התמונה על הבד מתכנסת

כתמי הצבע - בסגנון כזה או אחר
יוצרים צורות עזות של עיגול וקו
כאילו כל עונות השנה באו לבקר
ועל הבד מחוללות פה יחדיו"

דוד גבריאל

גבריאל משתדל אחת לשנה לבקר בצפת, אהבתו לעיר מתבטאת בציור ובצילום. כך הוא מגיש לנו את הציור היפיפה שצויר בשמן על בריסטול, המכונה: "בדרך אל קבר האר"י הקדוש". ניכר כי גבריאל מיומן במלאכת הרישום והציור, והוא מצליח להציג ולבטא תצפית מרחבית מעניינת וקומפוזיציה מורכבת, של הנוף ההררי לעבר קבר האר"י. גבריאל למד ציור בחוגי ערב במשך שנים ב"מכון אבני", ואצל האמנים צביקה לחמן ואולף קונמן. לדבריו: "על הצייר לפעול מתוך עולמו הפנימי ולא לנסות להיות דומה/מצליח כמו...".

דוד הרצל

הרצל חובב צילום, מציג תצלום יפיפה בו נראים עצים בצבעי שלכת, ובתי עץ המשתקפים במימי האגם. התצלום צולם בניו אינגלנד, ארצות הברית. בתקופת הסתיו בשנת 2014, במסגרת טיול משפחתי. לדברי הרצל: "כצלם חובב, אני מצלם כל מה שאני אוהב, לאחר מספר ניסיונות צילומיים, בסופו של דבר אני מגיע לצילום הנבחר, אותו אני אוהב יותר מכל".

דיקרמן טלי

טלי דיקרמן ממשיכה לחדש, והפעם עם וידאו ארט טיפוגרפי, המשלב כמה דרכי הבעה אומנותיים. את החוויות והרעיונות שלה היא כותבת בשיר בשם "מעבר לענן", ומשתמשת במילות השיר, בקצב שלו, בדימויים ובצורות שהוא מעורר בה – כמרכיבים ליצירת וידאו קליפ.
הסרטון מאפשר לנו לשמוע ולחזות במילים, להתחבר לחוויות חיים מוכרות, ולקבל השראה ונחישות להתרומם מעליהן, ולעוף אל השמש שמעבר לענן.
עבור טלי, השמש הנמצאת תמיד מעבר לכל מעטה מעיב, היא האהבה החום והאור של אלוהים, המנחמת את הלב ומחזקת את הרוח.

דניאל עמוס

עמוס מציג רגעים, שסיפקו חוויה והשראה בעת חופשה בשוויץ. לדבריו, חופשות תורמות לטעינה מחדש ולהמשך עבודה מאתגרת בבנק. עמוס תפס רגעים בעדשת המצלמה ומשתף אותנו בחוויה. "בין תפקידיי לאורך השנים, ריכזתי את נושא מטבע החוץ בסניף. האינטראקציה עם הלקוחות גרמה להם לשתף אותי בחוויות מחופשותיהם בעולם. ומדי פעם אף הצליחו להפתיע אותי במשלוח גלויות נוף למקום העבודה, מטיוליהם בעולם" - (עמוס). בתערוכה הוא מציג את "הדוגמנית של שוויץ" - הפרה השוויצרית, את "החיים בלבן" - הדרך לפסגות האלפיים, וכן צמד מנגנים מ"פסטיבל ימי הביניים" ברחובותיה של ציריך.

דנציגר אהוד

"החיים כהפכים, כמו בתמונות כך החיים. פעם בצבע ופעם ללא צבע, ולעיתים הצבע הוא רק תחפושת ועטיפה" - (אהוד). ובמסגרת הסתכלות מציאותית זו, אהוד מציג תצלום שחור לבן לצד תצלום צבע מקביל, כמעט זהה. בתצלומים מוצג אגם על רקע הררי בינות עצים ושני דייגים. שני התצלומים יפיפיים ומשרים אוירה רומנטית. אהוד מספר: "בתפקידיי השונים במרוצת השנים בבנק, למדתי לתת פתרונות יצירתיים בנושאים שונים בתחום הטכנולוגי, כך למדתי להביט בעיין העדשה ולראות דברים בזוויות שונות, לא תמיד הפתרון "הברור" הוא הפתרון הנכון והיעיל... המבט בעיין העדשה מלמד על החיים בגוונים ובהפכים השונים".

הבבו מירי

מירי מציגה שני ציורים קטני ממדים, שצוירו באקריליק על בד בגישה ריאליסטית. באחד מוצגת רקדנית קלאסית, הנמצאת בסטודיו ומבצעת מתיחות מול הבר. והציור השני מציג "טבע דומם" - אגרטל פרחים ססגוניים, הניצב במרכז הבד. לדבריה: "ההתמדה בפעילות היצירה מביאה לשלוות נפש פנימית, הנחוצה כ"כ, על מנת לאזן את עבודת הבנק הכה אינטנסיבית" - (מירי).

הופט מורן

מורן נהנית לצלם בעיקר בחופשות. לדבריה: "אין אמת אובייקטיבית, יש רק אמת סובייקטיבית". בהמשך למחשבה הזו היא מציגה את התצלום אותו היא מכנה "חלון לאלוהים" המציג שרדי מבנה עתיק עשוי אבנים, שנותר במרכזו חלון. חלון לאלוהים או לנוף הפתוח? הפרשנות בידיכם.

המדאני–כהן דניאל

כאוהב טבע ובעלי חיים, דניאל בוחר להציג לנו מקבץ מעולם החי: תצלום של טווס לבקן, למרות שהוא נעדר צבעים מרהיבים, הוא עדיין שומר על מראה אצילי כאשר הוא פורס את נוצותיו הבוהקות, לצורך החיזור. ובתצלום אחר מצולמת ציפור 'עגור כתר', בעלת כתר מוזהב. ובתצלום נוסף, שפירית אדומה, שצולמה ב"פארק הקופים" ביער בן שמן. ניתן לראות את ה"רשת" שיש לשפירית בכנפיים ואת ה"עיניים" בקצה הכנף והסימטריות המדהימה והמדויקת. כי כמו בבנק, כך גם בטבע, הדברים חייבים להיות מדויקים...

הרון אילנית

אילנית אוהבת אמנות על גוניה השונים. כילדה גדלה בבית באווירה אמנותית, אביה היה איש תפאורה ידוע. כשיש לה פנאי היא עוסקת באמנות ובעיקר בפיסול, למדה כיור באבניים ופיסול באופן פרטי, יוצרת בביתה. לדבריה: "תחום האמנות והיצירה מהווה בשבילי תרפיה ומקור להנאה". בתערוכה זו, שעבורה זו הפעם הראשונה שהיא לוקחת בה חלק, אילנית מציגה פסל מרשים של זוג חבוק. הפסל נוצר בטכניקה של רשת ברזל המחופה בבטון וחול. בסיס הפסל - עץ זית.

הרשקו מרים

מרים מציגה תצלומים רטובים... בשחור לבן. רסיסי מי ים ברגע התנפצותם על המזח בתצלום הנראה כמו נלקח מסרט ישן ודרמטי, לצד תצלום אחר ובו סירות מפרש שטות להן על הים הרגוע לאורה של השמש, לצד תצלום נוסף ובו ילדים משתובבים בשמחה במשחק בין זרנוקי מים הבוקעים מהקרקע. מרים, צלמת חובבת מתמקדת בצילומי רחוב וטבע.

וייס אסתר

אסתר היא "אמנית המחזור". באמצעות גלילי קרטון ובשילוב עיסת נייר עיתון וניירות אחרים גרוסים, היא יוצרת את המומנט המתוכנן, את האובייקט הפיסולי הייחודי. אסתר מספרת: "נייר וצורותיו השונות תמיד עוררו בי רגש וכן איסוף: ניירות מכתבים, מחברות ילדות, קיפולי נייר וכו'...כבת לאב שעסק לפרנסתו בליטוש יהלומים, וכנכדה לסבים שעסקו באומנות: סב אחד עסק בצורפות והשני בציור כתחביב. אני מאמינה כי שורשי האומן כבר נטעו בי מזמן. אך רק לאחרונה, לאחר שילדיי גדלו התפניתי לאמנית שבי" .

וישניה מנחם

מנחם מציג לנו את יפו העתיקה והמשכרת, במבניה וסמטאותיה, תוך שימת דגש לבניית האבן ולמשחקי האור והצל שבה. לדבריו: "הציור היה חלום מתמיד, והפרישה נתנה לי הזדמנות לעסוק בכך באופן רצוף ועקבי. בתחילה היה בי פחד להשתמש בצבעי שמן, זכרתי את הצבע כצבע שצובע את הפרוזדור בבית, ונשאר בי רושם קשה. היום, גיליתי את הצבע ואני עושה בו כבפלסטלינה, שלא כצבעי מים/גואש, שבהם הנחת הצבע אינה מאפשרת תיקון מיידי בקלות, לאחר מכן".

זוננשיין ערן

"סבא שלי ז"ל היה אדם עם נשמה של אמן בכל רמ"ח אבריו, הוא לימד אותי מה היא קומפוזיציה, עוד לפני שידעתי שיש מילה כזו"- (ערן). מקור מרכזי להשראה לצילומיו הינו אהבתו לטיולים בטבע בארץ ובעולם והתעניינותו ביחסים בין האור לאובייקט. הצילום הוא המקום בו ערן מבטא את רגשותיו באופן עמוק וחזק ובאופן הבנאלי ביותר. לדבריו: "לתערוכת "אמנות מבית" יש מקום חשוב מאד בעולם הצילום שלי, כבר בתחילת כל שנה המחשבה על התערוכה העתידית, גורמת לי לתור אחר הצילומים המוצלחים. הבנק במקרה זה מספק לי מרחב אמנותי, המשפיע על המרחב התעסוקתי שלי ומשפיע על המוטיבציה ביומיום".

חיט מועיד

מועיד למד אמנות ב"מדרשה לאמנות – בית ברל". והיה תלמידו של הצייר הידוע אסד עזי. מועיד הציג עד כה בתערוכות במקומות שונים ברחבי הארץ ובאנגליה. יחד עם זאת, זו הפעם הראשונה שהוא מציג במסגרת התערוכה "אמנות מבית". לדבריו, הוא עובד בבנק כפקיד ומצליח לעיתים לשלב את האמנות, הקיימת בתוכו תמיד. מועיד, תושב טירה, מציג ציור המעיד על יכולת ציורית גבוהה וחשיבה יצירתית מקורית, בציור מוצגת אישה הלוגמת בהנאה קפה כאשר מחלפות שערותיה מתחלפות, והופכות לסוסים דוהרים.

טרופה משה

משה לומד ציור כשש שנים בסטודיו של חיה בן צדוק, ליד נמל ת"א. בתערוכה הוא מציג ציורים בשמן על בד. מראות נוף: יער ועמק ירוק. לדבריו: "הציור הוא מדיטציה טבעית המספק שעות רבות של הנאה ורגיעה". משה שולח ידו גם בכתיבת שירים.

נפש צייר – טרופה משה

ממיר עט במכחול ובצבע.
במו אצבעות פורש עמק,
מתווה הר,
טובל כחול בארגמן.
ונפשי מרקדת, מחלחלת אל בד,
דואה וצוללת, תועה בין שבילים,
נעצרת לפוש על אדמה צהובה:
לדמום עימה,
לספוג לאט,
להירגע.

טריסטר שושנה

"מעשים טובים מרככים לבבות. עשו טוב והרגישו טוב" - (שושנה). מאז ששושנה פרשה לגמלאות, הציור תופס אצלה מקום חשוב של הנאה רבה, המשלב: זיכרונות, מבט אל ההווה הנוכחי ומחשבות אל העתיד. כך היא מציגה לפנינו בשמן על בד, ציור מנוף ילדותה בפולין, ציור קולוריסטי, רב צבע ובו נראים בתים פרטים בודדים, בינות עצים ומרחבים פתוחים. לצד ציור זה היא מציגה את הציור המכונה: "השריפה בכרמל" המבטא את חווייתה לאסון, יחד עם זאת הציור עשיר בצבעוניות ובכך מבשר על עתיד טוב יותר, לשיקומו של היער. כמו כן מוצג ציור נוסף, שהוצג בגלריה "עמליה ארבל", ובו נראה כד שבור ופרחים לבנים פורחים, שורשיהם קטעים, אך הם במלוא הדרם ופריחתם.

ידיד יעקב (קובי)

קובי עוסק בפיסול בעץ מזה כשש שנים בחוג המתקיים ב"בית הלוחם", במסגרת החוג הוא משתתף בתערוכות שנתיות המתקיימות במקום. קובי מספר: "הגעתי לחוג בגלל אהבה לעבודה בעץ, אני מאמין כי בפיסול בעץ יש לזרום עם העץ וצורתו, ועם מעט דמיון לגלף ולהוציא את המיותר". בתערוכה הוא מציג פסל בדמות איש מזוקן, ומטה בידו, הפסל מגולף מגזע עץ פאולינה, את גזע העץ הכרות על שורשיו מצא קובי בקיבוץ נצר סירני. הוא מכנה את הפסל: "האדם הוא עץ השדה". דמות פיסולית נוספת המוצגת בתערוכה עשויה מענף עץ האיקליפטוס, קובי ניצל את הכיפוף הטבעי של העץ לשם יצירת הדמות הכפופה.

יור נדב

"במסגרת לימודי הציור, אחד הספרים הראשונים שקראתי היה:
"Thinking from the Right side of the brain", כתבה אותו פסיכולוגית, המעבירה סדנאות ציור לאנשי עסקים ומדענים. החשיבה מהאונה הימנית חשובה מאד עבורי גם ביומיום של העבודה, והיכולת לעבור מחשיבה אנליטית, מתודית וסדרתית באונה השמאלית, לחשיבה קונספטואלית ופרספטואלית, במעבר בין הפרטים לתמונה הכוללת ולפרספקטיבה, מהאונה הימנית היא מהותית עבורי, כמי שאחראי על פיתוח נושאי חדשנות ובנקאות עתידית" - (נדב).
נדב מביא לנו תצלומים של שלושה רגעים שונים ממקומות ברחבי העולם: "קולנוע אנושי" צולם באיסט וילג' בניו יורק, אחרי שעת ישיבה והתבוננות בעוברים והשבים, נדב הגיע למסקנה, כי ההתבוננות הזו עדיפה על פני כל סרט אמריקאי. ורגע נוסף, אותו הוא מכנה: "מים מהשמים" - אושר בהמבורג עם רדת השלג הראשון, ורגע אחר, אי שם, צולם בטיול ספארי בטנזניה ומציג לנו את הפיל השלו בעל עוצמה ועדינות כאחת.

לוי ניסים

ניסים מצליח לייצר ניסים ונפלאות בתצלומיו. באמצעות עיבוד התמונה הוא מציג תצלומים הנראים כמו נלקחו מאיזו אגדה, בעלי אוירה ציורית קסומה, או לחילופין נלקחו מתוך רומנים של צ'ארלס דיקנס, אודות סיפורים אנושיים מכמירי לב מהתקופה הויקטוריאנית, אי שם באנגליה הקודרת. לנו הצופים נותר להפליג בדמיון אל הסיפור אותו התצלום מביא.

לוינהר אורלי

אורלי מביאה לנו מראות וניחוחות מהשוק הצבעוני בגואטמלה. בתצלום מעניין, בו נראית רוכלת בשוק המסתירה את פניה באמצעות מקל של סוכרייה גדולה. מסתבר שעל פי התרבות של בני המקום, יש חשש להצטלם מפני "עין הרע". אורלי מספרת: "אני אוהבת לנצל את החופשות שלי בטיולים בעולם עם המשפחה או חברים, להכיר עולמות ותרבויות שונים. וליהנות מיצירת הטבע המדהימה". כמו כן, היא מציגה את הציור "עצים בשלכת", בעקבות התרשמותה מצפייה בשלכת במקומות שונים בעולם. נאחל לה המשך טיולים ויצירה כמובן טפו טפו, בלי עין הרע. ☺

לזינגר אליק

"ניהול... לא מה שחשבת – אפשר גם אחרת, אנשים זה כל הסיפור"– זהו שמו של הספר החמישי שנכתב על ידי אליק לזינגר, ויצא לאור בימים אלו. לדבריו: "הספר העוסק בתובנות ניהוליות מתוך 40 שנות ניסיון כמנהל אנשים". מעבר לכשרון הכתיבה, אליק נוהג לטייל בארץ ובעולם. והפעם הוא מציג בפנינו תצלומים שצולמו בפארק בוטני בריו בברזיל, בעת ביקורו עם ילדיו במונדיאל שהתקיים שם בשנה שעברה. התצלומים מציגים גזעי עץ כרותים ועליהם חרוטים בעלי חיים בצורתם הבסיסית: ציפור, צפרדע ואחרים.

לט–אופיר ריטה

ביומיום, ריטה עובדת כמעצבת גרפית בסטודיו של הבנק, ייתכן ובשל כך, יש לה נגיעה חזקה לעולם האמנות. ריטה מחוברת מאד לציור האינטואיטיבי, לטבע ולכל מה שמעורר השראה בנפש האדם. בתערוכה היא מציגה ציור בטכניקה של שמן על בד, בו מוצגים שני עצים המחוברים יחדיו בצמרת – הציור מבטא לתחושתה, התחברות ומיזוג.

לייזרוביץ אבי

אבי מביא לנו רגע משפחתי מתוק, שלו כל ההורים מצפים, שיגיע הרגע בו הילד יאמר לנו את מילות הקסם. וכך אבי מציג תצלום תחת הכותרת "אהבה", בו מוצגת ילדתו הקטנה שהיא פורשת את שתי ידיה הקטנות בשמחה, ועליהן כתוב "אמא אני אוהבת אותך".

ליכטר יקרת

יקרת מצטטת: "הסתכל על הכל כאילו אתה רואה את זה בפעם הראשונה. במבט של ילד, רענן ומופלא" – (ג'וזף קורנל). כך היא מבקשת להביט אל העולם ולתעד רגעים קסומים. יקרת עובדת בבנק כעשרים שנה בתפקידים שונים ומגוונים, נשואה בשנית וחיה בבנימינה עם ששה ילדים. "במסגרת הטיולים בעולם, אני אוספת מבטים. ובאמצעות הצילום אני משתדלת להעביר את תחושת הייחוד בנוף עוצר נשימה או בתרבות מסוימת, באמצעות הצילום" – (יקרת).

לניר אירית

אירית, מציגה עבודות רקמה בשילוב חרוזים ופייטים, בדים וטלאים. יצירותיה הן עבודה מדיטטיבית, הדורשת סבלנות רבה ודיוק. בתערוכה היא מציגה מקבץ עבודות, המכונות בכותרות שונות: "ירושלים" - עבודה מורכבת כקולאז' - חיבורים בין אלמנטים חומריים שונים, ביניהם: תצלומי העיר, חרוזים ורקמה. עבודה נוספת: "עלי שלכת" - נוצרה מחיבור בין טלאים שונים, בגוונים אדומים, אפורים וכחולים. ו"שקיעה בים" - עבודה בה השמש והעצים מעשה רקמה, לצד גלי הים וסירות המפרש שנוצרו באמצעות שימוש בבד טול (רשת) שחור.

מוסקוביץ' סיון

סיון מביאה לנו תרבות אקזוטית בעלת קסם, ניחוח, צבע וטעם אחר. כך אנו רואים בתצלום את קולפת תפוחי האדמה היושבת בחצר הבית, לידה תרנגול שחור. ובתצלום אחר, מוצגת כביסה צבעונית המתנופפת לה ברוח, שהיא תלויה על חוט מתוח... הרחק ממשרדי הבנקאות אל עולמות אחרים רוחשים יופי, קיום מקביל במקום אחר.

מזרחי יפה

"אני מנהלת את המרכז לסחר בינלאומי. מקורות השראתי הם פסלים בינלאומיים, מכל פסל שאני מכירה, לקחתי משהו. וזה מתחבר לי במודע או שלא, לעולם הגלובלי שבו אנו חיים. בעבודה אני מרוכזת כל כולי בעשייה ובתוצאות, ואני עם שתי רגליים על הקרקע. וכשאני מפסלת אני פשוט "מרחפת" בעולם אחר, וכך נוצרת שלמות בין שני העולמות" – (יפה). וכהמשך לדבריה, יפה מציגה מקבץ פסלים עשויים מחמר שרוף בתנור, וצבועים בגלזורה או בצבעים אקריליים.

מיכאלי אריאלה

מציגה שני ציורי נוף אקספרסיביים ועשירי טקסטורה, באמצעות שימוש בשפכטל, בהטחת צבע שמן על הבד. במקצב של הטחות צבע וכתמיות, היוצרים יחדיו את השלם. הציור המכונה: "קפריסין שבפנטזיה", עשוי לאזכר ציור הפוביסטי (Fauvisme) – זרם בציור המודרני שמרכזו היה בצרפת, ופעל בשנים 1905-1907. הפוביזם התאפיין במיוחד בשימוש בצבעים טהורים, ללא ערבוב. וכן, בפשטות הצורות והנוף, בשימוש רב באור וצל ובשימוש בצבעים עזים ולעתים, גם במשיכות מכחול נמרצות. ציירי הזרם סטו במכוון ובמודגש מהמציאות האובייקטיבית והעדיפו את ההבעה האישית והסובייקטיבית, שבה האמצעי הבולט ביותר לביטוי המציאות הפנימית של האמן הוא הצבע.

מרום ענת

ענת, לומדת צורפות במסגרת קבוצתית אצל הצורפת יעל אסל. בתערוכה היא מציגה שרשראות בטכניקה המשלבת כסף ואבני חן. ביניהן עבודה שנוצרה משאריות כסף של תכשיט אחר, פרי יצירתה. לדבריה: "קווי עבודותיי רכים וזורמים, אני לא אוהבת קווים חדים ונוקשים, יחד עם זאת, העבודה דייקנית וקפדנית, כך גם בעבודתי בבנק". ואכן שילוב זה מתבטא יפה בתכשיטיה, מחד יש בהם זרימה חופשית של החומר, לצד תכנון מוקפד המלווה בתהליכי חשיבה וניסיונות רבים, עד לתוצאה המוגמרת.

נאור גבריאלה

לגבריאלה יש שפה ציורית משלה, כזו שניתן לזהות. ציוריה מופשטים, עתירי צבע, הפלטה שלה נעה בדרך כלל סביב צבעים עזים וחזקים דוגמת: כחולים, ורודים, כתומים נועזים. מערבולות של משיכות מכחול בתנופה וכתמי צבע על הבד, היוצרים אצל הצופה בציור, תחושה של תנועתיות ושמחה. גבריאלה מספרת: "זמן קצר לפני שנרשמתי ללמודי ציור, בשנת 1976 אבי נפטר. אבי עסק בצילום, ובחנותו מצאה אמי שני ציורים מאד יפים שצייר בצבעי מים, שאף פעם לא ראינו ולא ידענו על קיומם. צירוף מקרים זה היה מאד מרגש עבורי. שני הציורים הללו תלויים עד היום, בביתי ובבית אחות".

נגר איתי

איתי מעיד על עצמו כאמן חופשי, העוסק בפעילות תיעוד והנצחה של מקומות בארץ ובעולם, מנקודות וזוויות צילום אחרות. חשוב לו להיות מקורי, טבעי ולחשוב מחוץ לקופסא. בתערוכה, איתי מציג תצלום מסנוור עיניים, שמש במצב שקיעה המצויה במרכז הקומפוזיציה הצילומית, התצלום חף מאלמנטים נוספים, מלבד חולות ושמיים. הקונוטציה הדמיונית שעשויה לעלות אצל הצופה בתצלום היא "שמש בגבעון דום", מראה הבריאה, שקיעת השמש, בהתגלמותה עומדת דום - מונצחת לרגע המצולם.

נוה נועה

נועה למדה בעבר קורס בסיסי בצילום. וכעת היא מביאה לנו מראות, ניחוחות וטעמים מהטבע באמצעות הצילום. בין תצלומיה: סירות דייגים בחוף הים. דוכן תבלינים צבעוני המצולם בצילום תקריב. מול הצבעוניות הזו, נועה מציגה תצלום תקריב, הפעם הצבעוניות מתחלפת לה בפסי שחור לבן ,סדורים ומתחלפים, מדובר בתצלום פרגמנט, תצלום של חלק מגופה ופניה של זברה. התקריב והפרגמנט מקנים לנו מבט ראשון קצת אחר לגבי "מלכת הפיג'מות". התצלומים עברו עיבוד קל.

נחמיה רוני

יצירת האמנות המקורית של רוני, מעניקה לצופים חווית אשליה של תצפית אל עבר הנוף העירוני. רוני מציג תצלום נוף פנורמי מנקודת תצפית גבוהה של העיר, כאשר התצלום ממוסגר בתוך תריס פתוח וכך נוצרת אשליית תריס המוגף החוצה, ומבט מגבוה אל פני הנוף העירוני. המחשבה היצירתית ליצירה זו המשלבת נגרות וצילום, נוצרה בעקבות ביקורו במקום העבודה של אשתו - מגדל משרדים גבוה שאינו מספק חלונות בכל המשרדים. רוני מצא פתרון יצירתי לעניין. ומכנה את עבודתו: "לכל קיר יש חלון" בשאיפה למציאות כזו.

סוחר הנרי

הנרי מספר: "את דרכי התחלתי מ"יד לאחר הבגרות, כאשר קיבלתי כמתנה מהוריי מצלמת EXACTA מסדרת ZEIS. מאז ועד היום אני מצלם מתוך השראות מתחלפות. אני מצלם כ-70 שנה במצלמות שונות. במהלך השנים השתתפתי בחוגים ותערוכות בארץ ובחו"ל, וכן לקחתי חלק בפרויקטים שונים ועוד. על סמך השתתפותי בתערוכות, קיבלתי מ"פיאפ" (Federation Internationale De L'art Photographique) תואר של "אומן פיאפ". - (הנרי). אין ספק כי תצלומיו של הנרי מצליחים לבטא היטב את יופיו של הטבע.

סורק גלית

גלית נולדה ב-1969 באוסטריה, כילדה נדדה בין אירופה, ישראל ואסיה. ובבגרותה התגוררה וטיילה כעשרים שנה בתאילנד ובסינגפור. ולמדה אומנות וציור בטכניקות דיו סיניות, וכן למדה אצל האמנית המלזית החשובה - הגברת צ'יה צ'ויה (Chia Chuyia), ואף הציגה עבודות ציור דיו, בשילוב מוטיבים מערביים, שזכו לשבחים, במסגרת הקהילה בסינגפור. בעשור האחרון גלית מציירת בשמן על בד ומתרכזת בעיקר בציור היופי הנשי, הפנימי והחיצוני. לרוב דמות האישה מוצגת אצלה על בד גדול מימדים. מבחינה טכנית, הציור מובנה באמצעות תנועות (ג'סטות) רחבות של משיכות מכחול, הנמשכות על הבד בשכבות רבות, וכך מוענק מימד נוסף למסתורין המצוי סביב הדמות הנשית. לרוב, הדמות הנשית בהבעתה מבטאת מאבק פנימי או חיצוני עם הסביבה. כמו כן כיון וההשפעות המזרחיות מודגשות בציור הן בבחירת הצבעים החזקים ברקע והן בדמויות, הרי שאפשר לראות ביצירה מאבק נוסף - מאבק אישי בין התרבות המסורתית-האסייתית, הדורשת מנשים צניעות, הרמוניה, התכנסות וויתור על העצמי, ובין העולם המודרני, המאפשר לאישה לפרוץ גבולות ולצאת מהמוסכמות המסורתיות. "כדי לראות את יופיה האמיתי של כל אישה, יש להסתכל מעבר ליופייה החיצוני" - גלית סורק.

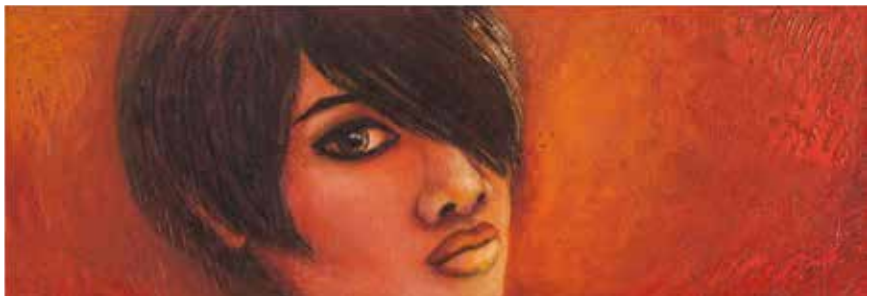

עקרוני טל

טל החל לצלם בגיל 17 כשרכש את המצלמה המקצועית הראשונה שלו, במקביל באותה תקופה כאשר חי בניו-יורק, החל ללמוד צילום בקורס ב"קוינס קולג'", ואח"כ בבי"ס לאמנויות "PARSONS".
המורה שהשפיע ועיצב את מהות הצלם שבו, היה מנהל בית NIKON בניו יורק, צלם חברת התקליטים NCR. לאחר שירותו הצבאי (המאוחר) טל עבד מספר שנים כמנהל סניף בחנות צילום בחברת בת של פוג'י ולאחר מכן ניהל סטודיו לצילום. התחום בו התמקד היה אופנה ופרסום. לימים, טל מצא ששוק העבודה בתחום הצילום בארץ הוא קטן, ומתחרים רבים נכנסו לשוק ללא ניסיון או לימוד. וכך חצי שנה לאחר הולדת בנו, הצטרף למשפחת עובדי "בנק הפועלים". בחודשים האחרונים, טל שוקד על הכנת ספר ותערוכת צילום. בתערוכה הנוכחית הוא מציג מקבץ תצלומים מגוון ומעניין. "המוטו שלי, שכל אחד שמביט בצילום - ישקיע עוד רגע מחשבה להרהר מה היה לפני רגע לפני שהצילום צולם או מה קרה ברגע לאחריו. וכמובן להתפעל מהיופי שביצירה" - (טל).

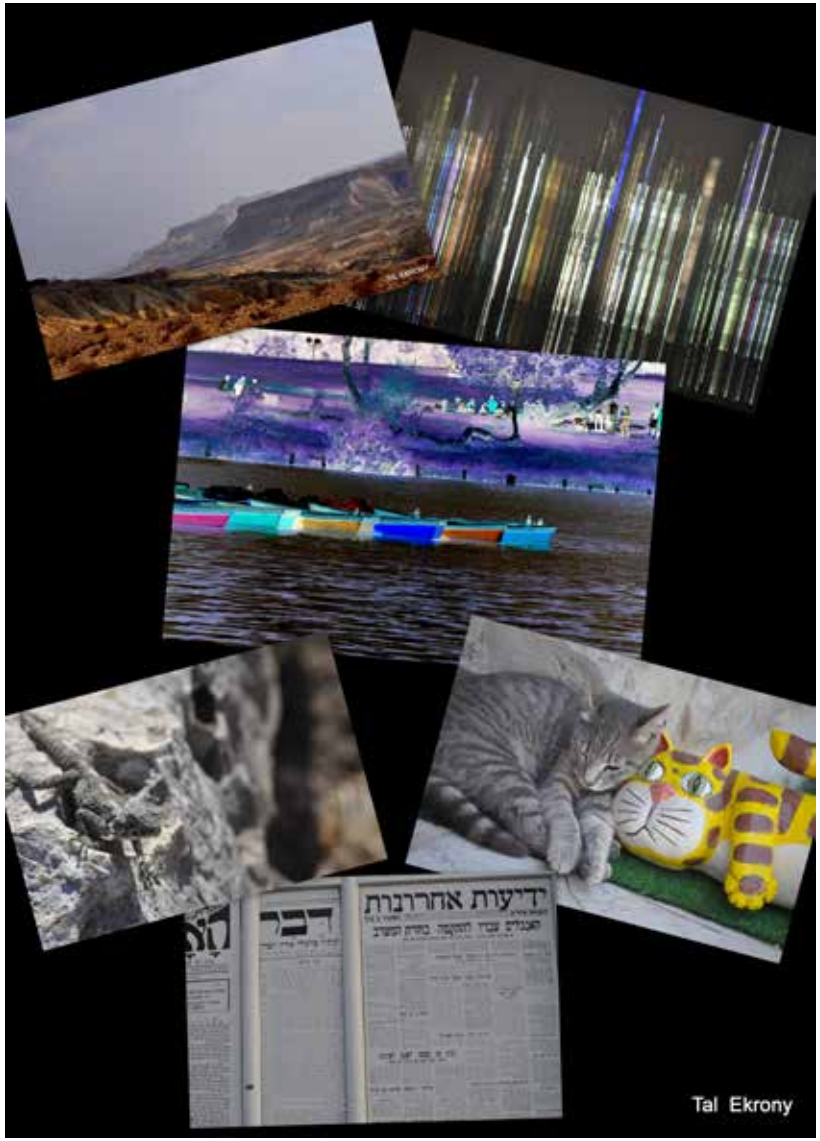

עשת זוהר

זוהר מציג סדרת כלי קיבול בגדלים שונים, הכלים נוצרו בחמר, בתוספת גלזורה. לדבריו: "כל אחד יכול ליצור, לא משנה התוצאה, האמנות היא כלי להבעת רגשות לשפה בלי מילים, להוציא את הבפנים האמיתי, הניטראלי, האובייקטיבי". לצד הכלים הללו, מוצגים כמו כן תצלומים המתעדים את תהליך היצירה. מתוך רצון לבטא את חשיבות התהליך עצמו בדרך אל התוצר המוגמר.

פודמזו סבטלנה

ה"אני מאמין" של סבטלנה (במסגרת ההתייחסות האמנותית) הוא: "היופי יציל את העולם"!. במסגרת הגישה החיובית והמבטיחה הזו, ומתוך הרצון שלה כמו כן "לחוות את הרגע". כל שנותר לנו הצופים הוא להביט בתצלומיה המרהיבים והיפים, ולקוות כי עם היופי הזה אנו מתקרבים עוד קצת לכיוון של הצלה אוניברסאלית... ולחייך.

פוקס אסתר

עבור אתי זו השנה השישית בה היא מציגה בתערוכה "אמנות מבית". אתי אמנית אוטודידקטית מאז ומתמיד מציירת. ורק לאחרונה החלה ללמוד בסדנת הציור של חיים ברנשטיין. לדבריה: "חיינו בנויים בגוונים שונים, ובידינו ההחלטה איזה צבע נניח- כל יום ושעה". וכהמשך לגישה זו, היא מציגה ציור מופשט, ובו נראה בדואי שרוע על מרחב חולות המדבר, כאשר כתמי צבעי החול המדבריים האינסופיים, נטמעים זה בזה עם קרני השמש החמה. לצד ציור מופשט זה, היא מציגה ציור עז צבע, ריאליסטי - שני פמוטים מונחים על גבי בד ירוק, על רקע תכול.

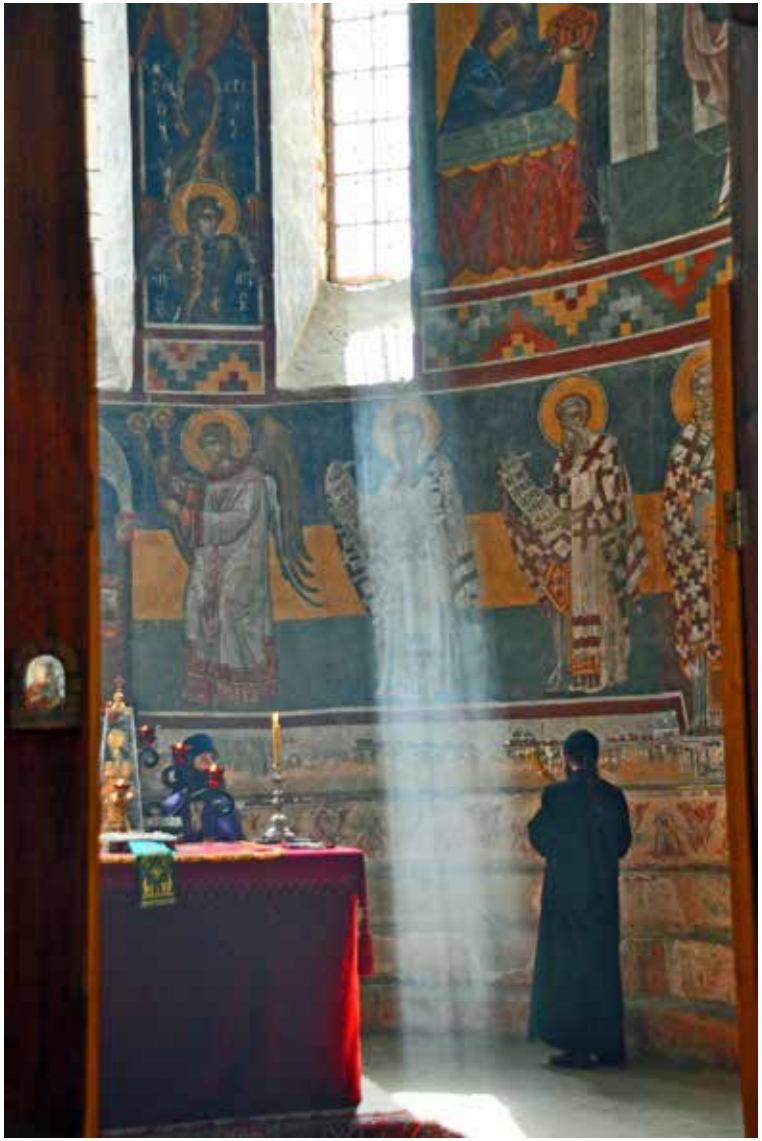

פלג אליהו

אלי מציג רגעים אנושים. מעניין אותו המבט האנושי. לדבריו: "אני מכור לצילום מגיל צעיר מאד, ויש לי סיפוק רב מעיסוק זה". כך הוא מציג תצלום ובו נראים צעירי חסידי ברסלב הנלהבים בנגינתם. לצד תצלום אחר של רגע מואר בכנסיה מפוארת בזמן תפילה, רגע מזוכך בו קרן אור חודרת לכנסיה מבעד לחלון "אצבע אלוהים". על התצלומים אלו אפשר לומר: כי האמונה והתפילה נמצאים בכל לב.

פלג יעל

יעל מעניקה לנו מנת נוסטלגיה צבעונית, באמצעות דמותה התמימה והאהובה של "הולי הובי", המוצגת בטכניקת פסיפס: קרמיקה, שברי פורצלן, זכוכית (fused), חרוזים, חפצים ואריחי זכוכית. יעל למדה בסדנאות וקורסים, וכיום היא עובדת עצמאית בטכניקות שונות בסטודיו שבביתה. חשיבות רבה היא מייחסת לשילוב החומרים ליצירת הפסיפס ובמיוחד לאלמנטים המוכנים ייעודית מקרמיקה או מזכוכית מותכת. האני מאמין שלה הוא: "תראו מה שצבע יכול לעשות... מה שמעלה על פנינו חיוך, מקור לשלווה והנאה".

פלד חיים

חיים משלב בין אהבתו לטיולים ולצילום. הוא לוקח אותנו, הצופים, למחוזות בהם ביקר באמצעות המצלמה. כך הוא מציג בפנינו סמטה מקומית מהעיירה "אובידוש" שבפורטוגל. עיירה מקסימה, מימי הביניים, מוקפת חומות. ובתצלום אחר, חיים לוקח אותנו אל שמורת הטבע בסרילנקה, הקרויה "יאלה" (Yala), לצפות ביופייה של אנפה לבנה הניצבת בבריכת מים.

פסח אהוד

אהוד מצייר מזה 12 שנים בקבוצה המודרכת ע"י הצייר מוטי פן, והציג עד כה בתערוכות שונות, מעבר לתערוכת "אמנות מבית". בתערוכה הנוכחית אהוד מציג סדרת דמויות "שתפסו" אותו באקראי, תוך התבוננות באנשים שסביבו, וביופי מזדמן שפגש ברחוב, בטיול, ובגלישה באינטרנט. אהוד מספר: "אין לי זרם מובהק באמנות שבדרכו אני הולך, אני מצייר חופשי, כפי שבא לי... הציורים המוצגים בתערוכה צוירו בשמן, בצבעים חמים, בהתאם לאופי ולטמפרמנט שלי. הקשר בין יצירתי לעבודתי בבנק, מתבטא באהבתי לבני אדם באשר הם, אהבה ליופי האנושי".

פרלשטיין מירה

צילומים מרהיבים צולמו על ידי מירה, בזמן שטיילה למדינת ניו אינגלנד בארה"ב, בתקופת השלכת. בין התצלומים ניתן לזהות את מפל המים ב"ניו המפשייר", כאשר קשת מרהיבה, מופיעה מעל מי המפל. ובתצלום אחר: "פארק אכאדיה", בזמן שקיעה בינות עצים. מירה מספרת: "חשוב לי לעשות, לחוות, להתפתח וליהנות".

פרס סימונה

זו הפעם הראשונה שסימונה משתתפת כאמנית מהשורה במסגרת התערוכה. היא בוחרת להציג לנו את ציור "ציפור גן עדן" באקריליק על בד. ציור קולוריסטי במלוא הדרו, בעזות של צבעים מנוגדים: תכלת וכתום, כחול ואדום. סימונה, מציגה מבט תקריב לפרח ויוצרת חגיגת צבע סוערת מול העיניים. לדבריה: "מי שמאמין לא מפחד את האמונה שבעצמו לאבד".

פרץ דודי

מה בין היפופוטם לצילומי אופנה? במקרה של דודי השילוב הזה מייצר תוצאה יפה, מלאה פרץ של תשוקה. דודי צלם כ-10 שנים מתוכם 7 שנים ברמה מקצועית. בתחום סטודיו (אופנה, הריון, ילדים, מוצרים), אירועי חברה ויחסי ציבור. זו הפעם הראשונה שדודי משתתף בתערוכה "אמנות מבית". בתערוכה הוא מציג שני תצלומים מרהיבים בפוזיציית ראש אלכסונית דומה, האחד מתוך צילומי אופנה בסטודיו ,לקטלוג למעצבת ShirG ובו נראת אישה בשיער אדמוני, בבגדים תחתונים ומעיל פרווה. ובעקבות הפרווה מוצג תצלום נוסף, הלקוח מתוך צילומי טבע, היפופוטם במים, פוער פיו לרווחה - רגע סוער, שכדאי לא להיתקל בו מקרוב מדי. "אני תמיד מאמין שיש עוד מה ללמוד והיכן להשתפר. אני אוהב לנסות ולחקור תחומים מגוונים ונוספים בנושא הצילום. למידה תרגול בפועל ונחישות מביאה לתוצאות" - (דודי).

קוליוק אברהם

אבי למד צילום בבי"ס "אודיסאה" של "מסע אחר" והשתלמויות בנושאי צילום ועיבודי תמונה. כיום, אבי חבר ב"מועדון הצילום של ראשון לציון" ובקבוצת צלמים: "חברותא", וכן משתתף בתערוכות צילום בארץ ובחו"ל. לדבריו: "אני אוהב לצלם מזוויות ראיה פחות שגרתיות". אין ספק שתצלומיו המוצגים בתערוכה מבטאים את נקודת מבט זו. כך למשל, בתצלום חזיתי וחלקי של חדרי מרפסות בית מלון. המבנה הריבועי הסדור של המרפסת ובו כסאות נוח לבנים, והמקצב החוזר והאחיד של המרפסות. תצלום זה צולם מזווית מסוימת שלכדה פרגמנט בודד הלקוח מתוך מבנה שלם של בית המלון, וכך התצלום מפקיע את התייחסותנו הכוללת למבנה בשלמותו. ונוצרת אצלנו הצופים, חווית צפייה אחרת.

קוליק רינה

תחום האמנות מאז ומעולם ריתק את רינה, לדבריה: "תמיד אהבתי ליצור ולהתנסות בכל מה שרק היה בהישג ידי. לפני כשלוש שנים סיימתי לימודי עיצוב פנים בסטודיו "ברזין", במסלול לימודי תעודה. הלימודים חשפו בפני עולם מרתק, ונוסף עוד נדבך לידע ולניסיון האומנותי שלי. כיום אני משתתפת בחוג אומנות מולטי דיסציפלינארי, מתנסה בעבודה עם חומרים וטכניקות שונות ומגוונות, בהנחיית האומנית והמורה אביבה בנימיני. האומנות היא פורקן עבורי ומקום בו הכל אפשרי וללא גבולות – יצירתיות והתנסות לשמה. להבדיל, עבודתי בבנק דורשת מעקב, דיוק, בקרה, עקביות ועוד". רינה מציגה מקבץ פיסולי מעניין. שניים מהפסלים עשויי חמר, ופסל נוסף – "המטפסים על הסולם", נוצר מעיסת נייר.

קופל זאב

זאב מציג תצלומים מתוך הפרויקט שהוצג בתערוכה "חיפה עירי" באודיטוריום בחיפה, בקיץ 2014. הפרויקט הצילומי שלו עוסק בצילום העיר חיפה, בלילה וביום, מזוויות שונות ובחשיפות ארוכות וקצרות. (בחלקן מדובר בחשיפות מאוד ארוכות בעזרת חצובה ושלט). כך הוא לוכד נקודות חן של העיר, כפי שהן נתפסות בעדשת המצלמה, נקודות ורגעים שבמבט עיננו החטוף, אינם תמיד מובחנים.

קורולב מרינה

בתערוכות הקודמות, מרינה הציגה ציורים בטכניקה של שמן על בד, השנה היא מפתיעה ומגוונת, ומוסיפה יצירות בטכניקה של שמן על עץ. היצירות שלה מוקדשות לפרחים.

יצירה מסוימת מושפעת מסגנון האמנות הרוסית, הקרוי KHOKHLOMA PAINTING. זהו ציור של פירות יער בצבע אדום על רקע שחור עם סיומות בקצוות של זהב נחושת. אני מקבלת השראה מהטבע, מביקור במוזיאונים בעולם, ומאמנים ידועים כגון: AMBROSIUS BOSSCHAERT – אמן הולנדי מהמאה ה-16. "כשאני מציירת אני נמצאת בעולם של, מנותקת אפילו אם זה לזמן מה מהמציאות האמיתית. בעזרת הצבעים אני יוצרת עולם חדש, מלא אנרגיות, שמחה ושלווה. כשאני מציירת אני נחה בנפש" – (מרינה).

קלאוזנר ילנה

ילנה מספרת: "עד לפני כשנה עסקתי בהדרכה, לרבות פיתוח הדרכה (במסגרת הבנק) וגם כיום, אני עוסקת בתחום שבחלקו נדרש להדריך עובדים, ולמצוא פתרונות מיידים לסוגיות ובעיות שונות. יצירה ויצירתיות, ראיה מרחבית וגם פרפקציוניזם – הם חלק בלתי נפרד מתפקידי, וזה מתחבר מאוד לעולם הציור והאומנות. עבודתי בבנק מחייבת סדר ודיוק. כך גם בחלק מציוריי ניתן להבחין בכך (במיוחד בציורים בצבעי פסטל), ומצד שני, הציור מאפשר לי "לפתוח גבולות", לשפוך צבע (אקריליק) ולראות לאן זה מוביל, לא תמיד העבודה הגמורה, דומה לתכנון ולכוונה ההתחלתית".

קלניקר אקטור דוד

אקטור מספר: "כחבר הנהלת "אגודת הציירים, הפסלים והצלמים בבאר-שבע" השתתפתי במספר תערוכות קבוצתיות בארץ ובחו"ל. כמו כן, הצגתי את צילומי בנושאים שונים בתערוכות יחיד". אקטור צלם אוטודידקט, חובב טבע וטיולים. מציג לנו תצלומים לא שיגרתיים. כאשר המשותף לתצלומים הוא האתגר הייחודי המוגש לצופים, לתפיסה החזותית של הסיטואציה המצולמת. כך הוא מציג השתקפויות במי אגם, הדורשות התבוננות ממושכת, על מנת להבחין היכן הענפים מסתיימים והיכן הם משתקפים במי האגם. ובתצלום נוסף מוצגת סיטואציה ויזואלית מאתגרת גם כן, ובו נראת רכבת הרים "הפוכה" בין שמים וארץ.

קפון ורד

ורד, חובבת צילום, בוגרת לימודי עיצוב פנים ממכללת "אולטימה במרכז הבניה הישראלי". וכן למדה קורס צילום ב"קמרה אובסקורה" וקורס צילום נוסף אצל הצלם רם ברכה. כנראה בשל זיקתה לשני התחומים האלו. ורד בוחרת להציג תצלום מעניין, הנראה כאלו נלקח ממגזין יוקרתי העוסק בעיצוב פנים וארכיטקטורה.

התצלום משלב התייחסות לחלל הפנים המעוצב, באמצעות צילום מתוכנן בהתייחסות למשחקי אורות והשתקפויות. כך נוצר תצלום ובו משחק של השתקפויות בין האלמנטים השונים בחלל: בין השולחנות, לחלונות השקופים, לאגרטל הפרחים העשוי זכוכית. כמו כן נוצר משחק קומפוזיציה מעניין, בין הקווים הישרים - האנכיים והאופקים של החלונות, האגרטל ורגל השולחן. לעומת הקווים העגולים של שטח השולחן עצמו. בין המשחקים הללו מצטרפים הפרחים הכתומים, המעניקים זריקת צבע המהדהדת, מוכפלת ומשתקפת בחלל.

קפיטולסקי מרגריטה

"למדתי צילום בילדותי וגם בזמן האחרון בקורסים לצילום דיגיטל. אני מושפעת מאמנים קלאסיים ואמני צילום מודרניים" - (ריטה), בהקשר לאמירה זו, ריטה מציגה תצלום יפיפה, ובו מוצג אגרטל לבן, קלאסי ובתוכו פרחים צהובים ועליו הירוקים. אופן תפיסת האובייקט הצילומי בתוך הקומפוזיציה, מאזכר ציור קלאסי של "טבע דומם", זאת לצד תצלום פנוראמי של חוף ימה ובנייניה של ת"א המעניק אוירה מודרנית ועכשווית.

רדאל רינה

רינה עובדת בבנק עובדת בבנק כ-33 שנה. לדבריה: "מאז ילדותי אהבתי ליצור, הייתה לי זיקה חזקה לאומנות. במשך השנים למדתי ועסקתי באומנות כתחביב במגוון תחומים: ציור, קדרות, עיצוב ויצירה בעץ וטקסטיל. בעשורים האחרונים, למדתי הוראת אומנות ויצירה לגיל הרך ולמבוגרים ולימודי "תולדות האמנות" באוניברסיטה הפתוחה. בד בבד תמיד עסקתי גם בצילום. כנערה צילמתי במצלמות קופסא, אח"כ סטילס והתקדמתי לצילום הדיגיטלי, רכשתי נסיון והכשרה. העיסוק בצילום משמח אותי ביותר, צילומי טבע זו חגיגה עבורי. הטבע זו היצירה היפה והמופלאה ביותר של גדול האומנים עלי אדמות. בצילומי אני מנסה לתת ביטויי לאמונתי זו" - (רינה).

רחמן מרסיפר חנה

מאז יציאתה של חנה לגמלאות, היא עוסקת בעיקר בתחומים הוליסטיים הקשורים קשר הדוק לאומנות. היא מבקשת מאתנו: "תנו לנפש לעוף, פתחו את הלב, נשמו עמוק וגופכם יתמלא בהשראה".
חנה ילידת איטליה, גדלה בארגנטינה ועלתה ארצה בשנת 1971. רק בגיל חמישים עם יציאתה לפנסיה מוקדמת ומעבר למגורים בבנימינה, הכירה את האמנית רבקה'לה שוורץ, ונחשפה לעולם האמנות. מאז במשך חמש עשרה שנה היא יוצרת פסלים מקרמיקה, עד כה יצרה מעל חמישים יצירות. בתערוכה, היא מציגה פסלי קרמיקה של שלוש נשים שונות, הנושאות תפילה.

רחמני יונית

יונית "מכה בברזל בעודו חם"! החומר אצלה הצטמצם לקווי מתאר בלבד, לרישום בברזל. כך היא מציגה יצירה בטכניקה של פיסול שטוח, באמצעות חוט ברזל שחור, בלבד. יונית מכופפת ומעקלת את הברזל בזהירות, אך בהחלטיות רבה, השומרת על שלמות הקו. הפסל יוצר קו רציף שנכפף והתעקל ויוצא במחול ובמעשה אהבה עם עצמו כמשיכת קולמוס. בטכניקה זו מציגה יונית שני דיוקנאות. ובטכניקה מעט שונה היא מציגה אובייקט פיסולי ייחודי נוסף - עץ הזית - העשוי חוטי ברזל ונחושת שעברה תהליך קורוזיה.

רפקין בירמן יוליה

זו הפעם הראשונה שיוליה לוקחת חלק בתערוכה, וההתרגשות רבה. היא מציגה ציור בהשראת האמן הידוע פרנץ מארק (MARC FRANZ), מדובר בסוג של העתק לציורו המפורסם: "הסוס הכחול" 1911. פרנץ היה צייר גרמני, ממייסדי ה"פרש הכחול", תנועת האקספרסיוניזם הגרמני שירשה את מקומה של קבוצת "הגשר". מארק שילב ביצירותיו דמיון ומציאות, וצבעוניות עזה. ובניגוד לצבעונית הזו, יוליה מציגה כמו כן, פסל בדמותו של קרנף אפרפר, עשוי חמר.

שאודר מיכאל

"כחלק מהעבודה בתחום אבטחת המידע והמחשבים, עלי למצוא פתרונות יצירתיים ולחשוב מחוץ לקופסה. הצילום נותן מענה ליצירתיות ולחשיבה זו" - (מיקי). מזה שלושים שנה שמיקי מצלם. בהיותו תלמיד תיכון החל לצלם בחתונות, אירועים. ופיתח תמונות בשחור לבן במעבדה ביתית באמבטיה. בתחילת דרכו למד את רזי הצילום אצל צלמים מוכרים. ולפני כשנה עבר קורס בסדנת מאסטר קלאס, אצל אלדד רפאלי ואייל לנדסמן, תצלומיו הוצגו כחלק מהסדנא בפסטיבל הצילום הבינלאומי. בתערוכה הוא מציג תצלום בשחור לבן: עגורים באגמון החולה, בזריחה מול השמש, התצלום מזכיר את "שירת האגם הגווע" (1960) של הצלם פיטר מרום, בתיעוד אגם החולה, וייבושו. לצד תצלום זה, מוצג כמו כן תצלום אורבאני, תל-אביב על בניניה הרבים רבי הקומות. ביניהם מבצבץ מגדל בנין ההנהלה ברקע, ומגדלי רובינשטיין עם לוגו בנק הפועלים. מיקי מבקש להביא את הציטוט:

"You don't take a photograph,
You make it" - (Ansel Adams).

שגיא גלית

זו הפעם הראשונה שגלית משתתפת בתערוכה, היא מציגה תצלום של לגונת קרחונים, מנקודת תצפית אל עבר הקרחון FJallsjokull. החלקים השחורים בקרחון אלו הם שאריות של אפר וולקני מהתפרצויות געשיות חדשות וישנות – זהו אחד המאפיינים הבולטים באיסלנד הנחשבת גם ארץ הקרח והאש. גלית מבקשת להביא את הציטוט של אחד מגדולי אמני הרנסאנס:
"Art is never finished, only abandoned" (Leonardo da Vinci).

שגיא טוביה

טוביה, צורף ומעצב תכשיטים. מוכר את תכשיטיו הבלעדיים בגלריות נבחרות. בתערוכה הנוכחית הוא מציג מקבץ תכשיטים ייחודי ואיכותי פרי דמיונו ויציר כפיו. בין התכשיטים, מוצג עדי בהשראת פרחי צמח האַגָבֶה (Agave). ועדי נוסף ובו משובצים חלקי זכוכית רומית שצבעם ירוק, את חלקי הזכוכית, טוביה ליקט בין הצדפים, בחוף הים. כמו כן, מוצגים עגילי כסף ששטחם עגול ורקוע, ובמרכזם משובצת אבן טורקיז. צורת העגילים הייחודית נוצרה בהשראת ובשילוב צורת כונכיה וכוכב ים. זרימה ותנועתיות מודגשת בעיצוביו, וכן אורגניות והשפעת הטבע והצמחייה.

שי נחום אביבה

אביבה בעלת ידע עשיר בתחום האמנות, בוגרת תואר שני בתולדות האמנות, ולימודי תעודה במוזיאולוגיה מטעם אוניברסיטת ת"א, וכן בוגרת ה"מדרשה לאמנות". אביבה הציגה בתערוכות רבות, יחיד וקבוצתיות. ביצירתה היא מתמקדת בבחינת זהות ופורטרט, המשולבים במסורת ובתרבות האישית, במטרה לשלב בין מזרח למערב. היא מציגה שפה ציורית בשלה, משלה. לדבריה: "עבודתי בוחנת את הגבולות בין האמנות ה"גבוהה" ל"נמוכה". מלאכת היד המאופיינת כעודפות וריבוי פרטים, דקורטיביות מודגשת ונטייה לקישוטיות, כל אלה משויכים ל"נמוך" ו"ללא נחשב". אך לאחרונה חוזרים למרכז העשייה האומנותית. במהות יצירתי, העמלנית והפתיינית, אני מבקשת ללכוד את מבטו של הצופה אל הדמויות המתבוננות שבציורי, המשתלבות בתוך המארג השטוח והצבעוני של שטיח אוריינטלי. וכך מתקיימת מערכת התבוננות מעגלית בין הדמויות לצופה. ובכך יש נסיון למצוא שילוב בין אמנות "נמוכה" ל"גבוהה". את מצע הציור מדמה אני למלאכת רקמה. ראשיתו של הציור בתצלום אישי המוטבע בחפץ יומיומי כגון: שטיח, כד, אורנו מנטיקה מזרחית, אותם אני משלבת בסיפור אישי. רקמת הציור כמעשה של בחינת זהות אישית".

שיץ אהד

היצירות הייחודיות של אהד, נוצרו בהשראת אומנות הסילואט (המציגה רק את קווי המתאר של העצם, כאשר החלל שביניהם מלא בצבע אחיד וללא פרטים) מהמאות הקודמות, וכן בהשראת אמנות בת זמננו, דוגמת האמנים העכשויים: ג'וליאן אופי (Julian opie), שחלק מיצירותיו הינן רישומים על כלי קרמיקה שימושיים, דוגמת ספלים, והאמן הישראלי - גיל מרקו שני. שני אמנים שבאמצעות רישום ומעט פרטים יוצרים את היצירה. ברוח זו גם יצירותיו של אהד, המציג כלי לבן מהודר, המיועד לאחסון סוכר ועליו מצוירות נמלים שחורות, וכן שתי צלחות פורצלן מעודנות, ועליהן מצוירת צללית הפורטרט של בתו.

שליו גל

גל מציגה בפנינו יצירה משפחתית – ציור נוף אבסטרקטי, מראה של עצים וגבעות, בטכניקה של שמן על בד. הציור צוייר בשותפות עם בנה – יובל, אמן צעיר (בן 8). לדבריה: "בעבודה בבנק, נדרשת לעיתים יצירתיות, המתבטאת במצגות שאני מכינה". אין ספק שאת היצירתיות הזו, היא לוקחת איתה גם מחוץ לשעות העבודה. בתוספת מקור ההשראה – בנה האהוב. היא מוצאת את הדרך לשלב זמן איכות עם הבן, בתחביב משותף של ציור ואהבת האמנות.

שם–טוב אלי

אלי החל לצלם לפני כשנתיים, לדבריו הוא חש שהוא נמצא עדיין בתהליך של חיפוש אחר תחום העניין המרכזי שבו ירצה להתמקד בצילום. מתוך שלל הצילומים שאלי הציע לתערוכה, הוחלט להציג את התצלום המעניק תחושה מסוימת של ציור סוראלסטי. אלי מספר: "הצילום צולם במהלך טיול בסיציליה. הגענו לעיר בשם Siracusa, ונכנסנו לכיכר גדולה בעלת מבנים לבנים ועתיקים. הכיכר הייתה מדהימה, אבל בגלל כמות האנשים שהסתובבו במקום, היה לי ברור שאם אצלם צילום "שיגרתי", הרי שהתוצאה תהיה צילום עם הרבה בלאגן בעיניים. ולכן, החלטתי לנסות לעשות משהו אחר, וצילמתי את התמונה בחשיפה ארוכה. השמש שהייתה באזור והלובן של הבתים שרפו את הצילום ועדיין השאירו את קווי המתאר של הבניינים ואת כתמי הצבע. לאחר מכן בעיבוד בפוטו שופ, הדגשתי את הצבעים ואת הקווים, והתוצאה לפניכם".

שמואל בני

בני מספר: "אני מצלם את מה שנקרה בדרכי... כל שנדרש הוא להיות בזמן הנכון, במקום הנכון, ולצלם. הרבה עניין של מזל. התמונות מאפשרות לי לשתף במעט מראות אותם חוויתי, התמונות האמיתיות נשארות בתוכנו, בתוך הלב, מחכות מתי שהוא בעתיד לסרט צילום מיוחד שיאפשר את חשיפתן". בהמשך לאווירה פיוטית זו, אבי מציג מספר תצלומי נוף עוצרי נשימה, מרחבי טבע אינסופיים, מצפון יבשת אמריקה. "הכוח של המצלמה אינו הכוח שיש לה להפוך צלם לאמן, אלא בדחף שהיא נותנת לו להמשיך לחפש" - (מבקר הדרמה והאמנות - ברוקס אטקינסון).

שמלה עפרה

מקור ההשראה לצילומיה של עפרה הם אנשים, באשר הם. מחד היא מציגה תצלום ובו נראים פני ילדה קטנה, בובתיות בתלתליה הזהובים, שפתיה אדומות ומבטה מלא תום וטוהר. ולצד תצלום זה, מוצג תצלום אחר, נועז, ובו נראים ירכיה החשופים של אישה, שפניה אינם נראים, רגליה גרובות בגרביון דק שחור, והיא נועלת נעלי עקב. הדמות המסתורית והמפתה יושבת על בד אדום בוהק, ולצידה ורד אדום.

שפיר דרור

דרור, מציג לנו סמלים ישראלים בתוך המתחם האינטימי המשפחתי. בתצלום אחד מוצג הצבר הישראלי המפורסם - "קישקשתא" כשבתו של דרור לוחשת לו סוד. ובתצלום אחר, הכנות ליום העצמאות - מקשטים את הבית והחצר בדגלי ישראל. ועל זה נאמר: "אני גאה להיות ישראלי!". לדבריו: "השראתי באה ממצבים יומיומיים, מהמציאות - אותה אני אוהב להציג בצורה טבעית, המדגישה את היופי, ומזווית הראייה המיוחדת שלי. ארבעת ילדיי, הם מקור השראה מיוחד ומרגש עבורי".

שפלטר נופר

נופר לומדת זו השנה השביעית ציור ורישום ב"מכון לאמנות חזותית פתח תקווה" אצל הציירת יפעת שנלר. בתערוכה היא מציגה ציורים שהיוו אתגר עבורה. "אני מציירת בעיקר בצבעי מים, ובעיקר תמונות נוף בסגנון ריאליסטי. הציורים הללו הן יציאה מאזור הנוחות שלי, חלק מבחינת הסגנון (ציור טבע דומם בהפשטה), חלק מבחינת הנושא (טבע דומם - צעצועים, נעלים ובדים, ופורטרט), וחלק מבחינת המדיום (פסטל, שמן)". וכך מוצגים לפנינו "טבע דומם ונעליים" - ציור שמן אבסטרקטי. לדבריה: "הנעליים בציור הן זוג נעלי הריצה הראשון שלי. הציור מנסה להעביר את תחושת החופש, השלווה והאושר שמלווה אותי כשאני רצה, ולהעביר תנועה בציור שנושאו סטטי"- (נופר). בנוסף, מוצג ציור מים ובו צעצועים סדורים בשורה, על פני הריק הלבן של הנייר. הקומפוזיציה המעניינת הזו הופכת את הצעצועים למרחפים, ומעלה מחשבה ילדותית, אודות מה קורה לצעצועים כשמשאירים אותם לבד? לאחר שמכבים את האור...

שריאן חלפון נאוה

אצל נאוה יש הרבה תנועה וזרימה, צבעוניות וקצב באישיותה ובאמנות שלה כפי שנאוה מכנה את עצמה: "Free spirit". כך הדבר מתבטא למשל בציור בטכניקה של שמן על הבד, המורכב משלושה חלקים (טריפטיך) ובו מופיעה תזמורת, המורכבת משלושה נגנים: נגן חצוצרה, סקסופון וגיטרה חשמלית. על רקע נגינתם, מצטרף לו ציור נוסף ובו נראה זוג בריקוד סוער. משיכות המכחול הקצביות והמשוחררות, המונחות על הבד, מייצרות מקצב משוחרר ותנועתיות, כל זאת בשימוש בפלטת צבעים עשירה: ורוד, כחול, כתום, צהוב ועוד. חגיגת צבע ומחול לעיניים ולנשמה.

שרת יורם

יורם, רושם בטבע, בנוף הטבע הפתוח והאורבאני, בזמן טיול בארץ ובעולם, ובכל עת בה מחברת הרישומים הקטנה והטוש בידו. כך באמצעים מינימאליים הוא מבטא את התרשמותו המהירה ממראות ואנשים המופיעים מול עיניו באותו רגע ממש. מדובר ברישומים שנוצרו בפרק זמן קצר, נרשמו בכתב יד מהיר, בקו דק ולעיתים בשילוב צבעי מים. בתערוכה הוא מציג מספר רישומים שנרשמו במקומות שונים מקרואטיה, כרתים וחיפה. יורם למד כשנתיים ציור בבית ספר "קלישר".

ובמקרה זה התפוח אינו נופל רחוק מהעץ יורם, נכדו של משה שרת שר החוץ הראשון וראש הממשלה השני של מדינת ישראל.

בנק הפועלים
להיות ראשון זה מחייב!